

Cortines de fum en les energies renovables a Catalunya

written by Pep Puig i Boix | 31 d'octubre de 2022

La Generalitat de Catalunya ja ha creat l'Energètica. I mira per on qui hi ha col·locat al seu consell d'administració: no gens menys que les persones titulars de la Secretaria d'Acció Climàtica, la Direcció General d'Energia, la Direcció de l'ICAEN, la Direcció de l'Institut Català del Sòl, la Presidència d'Infraestructures, la Direcció General de Patrimoni, la Direcció General d'Urbanisme, la Direcció General de Serveis Socials i la Direcció General de l'Administració Local.

Totes aquests consellers del nou i flamant Consell d'Administració de l'Energètica són càrrecs de confiança nomenats a dit pel Govern actual de la Generalitat. I també ha nomenat a dit, al president del seu Consell d'Administració.

I de tot això, encara n'hi ha que en diuen que han constituït una empresa 'pública', quan en realitat no és res més que una empresa propietat de l'administració (i, per a més inri, de la 'administración del Estado!'), igual que l'INI o ENHER eren propietat de l'administració franquista.

El govern català ens ha donat un bon exemple d'aquesta mena de 'democràcia' que es podria qualificar de 'digital', ja que els càrrecs es nomenen a dit!

No és això, companys, no és això! De cap manera la Democràcia energètica és això. Democratitzar el sistema energètic, tot fent el necessari i urgent capgirament energètic és una altra cosa i no pas crear més burocràcies administratives propietat de les 'administraciones del Estado'.

La Democràcia en energia vol dir que les infraestructures siguin propietat de la ciutadania que en fa ús i que escull, en eleccions directes, els membres del consell directiu tant de les empreses que generen, com les que transporten i distribueixen, i les que comercialitzen energia.

Curiosament, mentre a Catalunya el govern de la Generalitat se les empesca per crear aquesta mena d'empreses on hi col·loquen persones, sense cap mena d'experiència en afers d'energia, però afins al seu color polític el govern laborista del País de Gal·les acaba d'anunciar la creació d'una empresa, també propietat de l'administració, per fer que els beneficis de l'energia retornin a les comunitats locals. Inicialment, la nova empresa, que encara no té nom, se centrarà en el desenvolupament de parcs eòlics en els boscos propietat del govern gal·lès.

Ja que per exemple el parc eòlic terrestre més gran de Gal·les, [Pen y Cymoedd](#) entre Neath i Aberdare, que també és més gran que qualsevol cosa semblant a Anglaterra, està promogut per una empresa del govern suec. Tot i que aquesta mena de projectes ofereixen lloguers de terres, llocs de treball i són importants fons de beneficis comunitaris, els beneficis obtinguts per les empreses s'envien finalment als seus països respectius, en lloc de reinvertir-se al País de Gal·les.

En declaracions al Senedd Cymru (Parlament Gal·lès, la ministra de Canvi Climàtic, Julie James, va dir que volia assegurar-se que els beneficis energètics generats a Gal·les aportessin «més beneficis» per a la població local. Els fons es podrien utilitzar per a iniciatives com ara millors mesures d'eficiència energètica com l'aïllament de la llar per a les comunitats que viuen a prop dels nous parcs eòlics, va suggerir. «Si hi ha altres països que hi inverteixen, hauríem d'esperar un rendiment considerable de la nostra inversió», va dir, i va descriure el pla com un «moment veritablement històric per a Gal·les». «Som els primers al Regne Unit a

crear un desenvolupador d'energies renovables de propietat pública. Es tracta d'una inversió sostenible a llarg termini que posa la lluita contra el canvi climàtic i les comunitats de Gal·les al centre de la transició que necessitem».

L'objectiu és que la nova empresa es constitueixi l'abril de 2024, amb els primers projectes aconseguint el consentiment urbanístic a finals de la dècada. La ministra va dir que la nova empresa també treballarà amb desenvolupadors d'energia comercials i comunitaris per treballar en empreses conjuntes.

Mentrestant, s'està creant una organització separada com a part de l'acord de cooperació de l'administració laborista amb Plaid Cymru per impulsar projectes energètics comunitaris a petita escala.

Els terrenys forestals del govern gal·lès cobreixen el 6% de Gal·les i estan formats en gran part per llocs muntanyosos i ventosos. Les empreses d'energies renovables s'han animat a desenvolupar-se en aquests terrenys. Durant les últimes dècades, quatre projectes per un total de 441 megawatts (MW) d'eòlica terrestre s'han instal·lat des del 2005, i 134 MW més encara són en desenvolupament. El govern va dir que el seu nou desenvolupador de propietat de l'administració ajudaria a complir el seu objectiu d'assegurar més d'1 Gigawat (GW) de generació de propietat local per al 2030, suficient per subministrar aproximadament 750.000 llars gal·leses.

El País de Gal·les, un petit país on el seu govern pensa en gran! Mentrestant al petit país de Catalunya, el govern no tan sols no pensa en gran, sinó que fa mans i mànegues per retardar, tant com sigui possible, la transició energètica cap al 100% renovable, entorpint tota mena de projectes eòlics i solars FV que no siguin qualificats de petits i distribuïts, quan per arribar al 100% renovable, en tots els usos finals (elèctrics, motrius i tèrmics) a Catalunya, calen de l'ordre de 50.000 MW de generació renovable variable (Sol i vent), cosa que vol dir posar en funcionament, cada any, uns 1800 MW

o, dit d'una altra manera, 5 MW cada dia fins a l'any 2050.

Mentrestant el Govern es vanta que a Catalunya s'han instal·lat en un any 280 MW amb tecnologia solar FV (no arriba ni a 1 MW/dia). I també enganya quan diu, en les seves [notes de premsa](#), que "En poc més d'un any hem multiplicat per 3,8 el nombre total d'instal·lacions d'autoconsum a Catalunya", perquè la major part d'aquestes petites instal·lacions d'autogeneració no requereixen cap autorització administrativa i, per tant, el Govern no ha hagut de fer res de res. Dels 280 MW, el govern solament ha autoritzat 30 petits horts solars i un total 76,45 MW, dels quals 30 horts solars amb una potència de 70,19 MW venien ja del Decret Llei 16/2019 i només 2 amb una potència de 3,07 MW s'han autoritzat segons Decret Llei 24/2021).

De fet, és la societat qui està fent la feina, tot i les incomputables través que posa l'empresa que manté el pràctic monopoli de la xarxa elèctrica, amb la passivitat més absoluta del govern.

I, per una altra banda, el govern ens amaga la realitat: només 2 autoritzacions administratives, des que l'energia ha passat a dependre del macro Departament d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural, Departament que només pot 'lluir' d'haver modificat, amb el flamant Decret Llei 24/2021, el Decret Llei 16/2019 que havia aixecat 635 projectes de parcs eòlics i horts solars FV per una potència de 14,4 GW). La crua realitat, un any després d'entrar en vigor el Decret Llei 24/2021 és: 0 MW en parcs eòlics autoritzats i 3,07 MW en horts solars autoritzats.